

Samouprava

GLASILO ŽUPANSKE ZVEZE V LJUBLJANI

LETO 1957 LJUBLJANA, V APRILU 1957 ŠTEVILKA 2

Al. Jagodič:

Občinski blagajniški posli po novem pravilniku.

Na osnovi § 104 z. o. je predpisal minister za finance spoznamno z ministrom za notranje posle pravilnik o finančnem poslovanju v občinah, ki je izšel v 24. kosu »Službenega lista« za l. 1956. S tem je bil razveljavljen razglas o blagajniškem poslovanju, ki ga je bila izdala kr. banska uprava Dravske banovine in ga objavila v »Službenem listu« št. 45 iz leta 1950.

S pravilnikom so uvedene tudi nove blagajniške tiskovine, ki jih je založil ekonomat kr. banske uprave in razposlal vsem občinam. Po novem pravilniku in po novih tiskovinah so morale občine uvesti blagajniško poslovanje že od 1. aprila 1956 dalje. To poslovanje pa prizadeva našim podeželskim občinam veliko truda, posebno tam, kjer še ni kvalificiranih tajnikov. Nekateri novi župani in blagajniki si na podlagi mrtve črke pravilnika niso vedeli pomagati in so županski zvezi hvaležni, da je priredila po vseh okrajih županske tečaje, kjer sem skušal podati tečajnikom pojasnila o najvažnejših predpisih novega pravilnika. Da se bodo lahko o tem poučili tudi oni, ki se tečaja niso mogli udeležiti, tečajniki pa pojasnila ponovili in jih imeli napisana, naj podam izvleček iz teh predavanj.

1. Blagajniške knjige.

Na prvi pogled se bo nepoučenemu zdelo nemogoče, da bi bila podeželska občina v stanu pravilno voditi kar enajst različnih knjig. Življenje je pokazalo, da takšni predsodki na splošno niso upravičeni. Več občin je, ki rabijo tiskovine še dosti pravilno in so z uvedbo novih tiskovin zadovoljne, ker jim nudijo vsak čas točen pregled stanja občinske blagajne. Za občine v naši banovini pride v poštev samo devet knjig; knjigi pod 3 in 4 čl. 65 pravilnika odpadeta, ker občinskih doklad na državne neposredne davke pri nas ne pobirajo občine, temveč davčne uprave. Od ostalih knjig so nove samo priznanična knjiga, knjiga dolgov in terjatev, depozitni dnevnik in depozitni razdelilnik. Blagajniški dnevnik občine in ubožnega sklada se le v toliko razlikuje od prejšnjega, da

se vpisujejo dohodki posebej in izdatki posebej. Sedanji razdelilniki dohodkov in izdatkov so prejšnji podrobni izkazi.

Vse blagajniške knjige se rabijo samo za eno računsko leto; ob pričetku vsakega proračunskega leta se morajo pripraviti nove tiskovine. Čim dobijo občine nove tiskovine, jih zvežejo v knjige in jih v smislu čl. 61 pravilnika predložijo okrajnemu načelstvu v odobritev, poprej pa v vsaki knjigi označijo strani z zaporednimi številkami.

V razdelilnike dohodkov in izdatkov se vpišejo nad tiskanim besedilom vsi naslovi proračunskih postavk; za postavko je odmeriti toliko prostora, kolikor se ga bo predvidoma med proračunskim letom rabilo. Odobreni proračunski znesek je vpisati v prazno okence med tiskanim besedilom. V razpredelek »posamezno« je vpisati vsak dohodek odnosno izdatek posebej, v razpredelek »skupaj« pa je vedno posamezne zneske prišteti k prejšnji vsoti.

Priloge k dohodkom, ki prihajajo po pošti, so nakaznični odnosno čekovni odrezki, ki jih je vedno nalepiti na četrtinko pole papirja. Za dohodke, ki jih stranke plačujejo v gotovini v roke blagajnika, se rabi priznanična knjiga. V priznanično knjigo je n. pr. vpisati vse plačane najemnine, takse in trošarine, ki jih občina pobira sama.

Zadnji odstavek čl. 75 cit. pravilnika predvideva, da se smejo voditi poleg blagajniških dnevnikov in razdelilnikov, ki so naštetih v čl. 63, še druge pomožne knjige.

Večjim občinam, kjer so dohodki različnih taks in trošarin, ki jih pobirajo občine same s svojimi organi, številnejši, so pomožne knjige nujno potrebne, ker bi bil sicer blagajniški dnevnik preobširen in nepregleden. Tem občinam se priporoča, da vodijo pomožne knjige še nadalje. Morajo se pa vse te knjige mesečno zaključiti, skupni znesek pa prenesti v blagajniški dnevnik. Pomožna knjiga je tudi »izkaz izdanih živinskih potnih listov«: zato se tudi ta izkaz vsakega posameznega izdajatelja mesečno zaključi in vse te vrste taks vnesejo v skupnem znesku v blagajniški dnevnik (tudi zneski, ki jih dobijo izdajatelji za svoj trud).

Čl. 76 cit. pravilnika predvideva, da občina ne vodi pomožnih knjig, četudi ima številnejše prejeme od raznih taks in drugih dohodkov. V tem primeru se smejo prenesti ti prejemi iz priznanične knjige v blagajniški dnevnik v izpisku največ za deset dni. Ni torej treba, če so takse ali trošarine številne in če se ne vodi posebni taksni dnevnik, vsako takso sproti vpisati v blagajniški dnevnik; dovoljeno je te dohodke iste vrste izpisati iz priznanične knjige na posebni izpisek in skupni znesek tega izpiska prenesti v blagajniški dnevnik in to največ za deset dni skupaj.

Opaza se, da občine ne ravnaajo pravilno s priznanično knjigo. V čl. 65 je točno navedeno, kaj je vpisati v priznanično knjigo. Tudi v pojasnilih k pravilniku o finančnem poslovanju v občinah, ki so izšla v posebni okrožnici II. No. 27600/1 z dne 4. nov. 1936, je obrazloženo, da se rabi priznanična knjiga edinole za vplačila, ki

jih stranke plačajo naravnost v roke blagajnika. Tukaj pa bodi pravilo: za vsako posamezno vplačilo se izda stranki odrezek priznanične knjige. Za dohodke, ki pridejo po pošti, se priznanična knjiga ne rabi. (Nadaljevanje sledi.)

Ing. Rued Franc:

Elektrifikacija Dravske banovine in naloge naših občin.

(Nadaljevanje.)

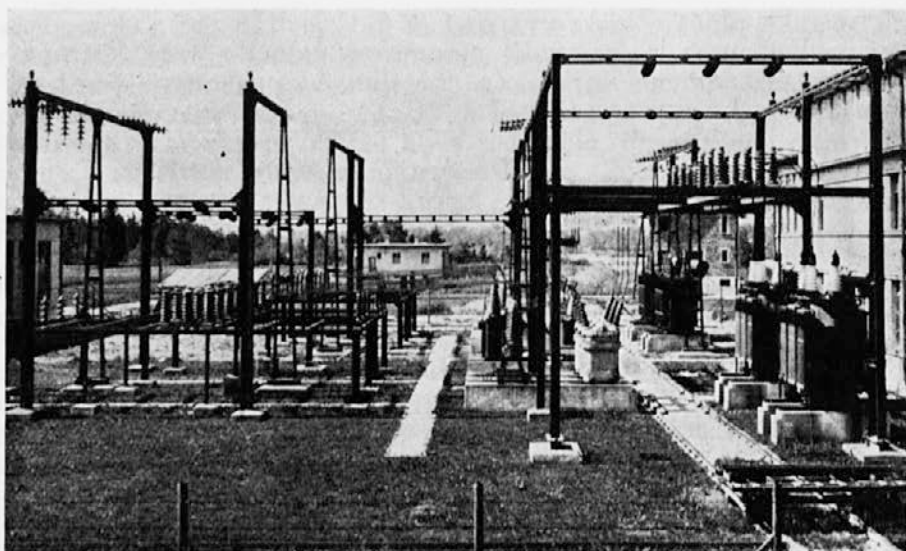
V omenjeni dobi so bili elektrificirani tudi nekateri drugi večji kraji, ki so si po večini zgradili lastna lokalna omrežja ter prejeli tok iz falskih daljnovodov po relativno visokih cenah, kar je deloma tudi vzrok slabega gospodarskega stanja skoraj vseh teh lokalnih električnih podjetij, ki so postala zato nujno potrebna sanacije. Lastna lokalna omrežja je gradila Fala le v krajih z velikim konzumom. Po l. 1950 pa je Fala svoje omrežje razširjala le v neznatni meri.

V l. 1928 je začel oblastni odbor ljubljanski z vso vnemo nadaljevati delo, ki ga je bil zasnoval bivši deželni odbor. Zasluga oblastnega odbora je, da je bila sklenjena z upravo državnega rudnika v Velenju odosno z ministrstvom za šume in rude pogodba, na podlagi katere dobivajo banovinske elektrarne iz centrale velenjskega rudnika vso električno energijo, katere rudnik ne porablja v svoje namene. S to pogodbo je prišla elektrifikacijska akcija v novo fazo. Dočim je moral skrbeti bivši deželni odbor kranjski predvsem za to, kako bi si zasigural vire električne energije in je moral zaradi tega predvsem graditi vodne centrale, se je situacija po pogodbi z velenjskim rudnikom spremenila v toliko, da oblastnemu odboru odosno Dravski banovini kot njegovi naslednici ni bilo treba iskati novih virov energije; gradili so se predvsem potrebni zvezni in razdelilni daljnovodi ter priključevali posamezni kraji na to skupno banovinsko električno omrežje. Elektrifikacijsko akcijo ljubljanskega odbora je nadaljevala tudi Dravska banovina.

Zanimivo sliko o razvoju elektrifikacije nudijo dohodki banovinskih elektrarn, ki so znašali, zaokroženi na tisoče:

v letu 1916	kron	25.000,
v letu 1920	kron	246.000,
v letu 1925	din	1.350.000,
v letu 1930	din	3.801.000,
v letu 1936	din	10.400.000.

Danes je v Dravski banovini 758 električnih central, in sicer: 575 vodnih, 153 kaloričnih, 30 kombiniranih (vodnih in kaloričnih). Od teh 758 central se peča s proizvodnjem in prodajo električnega toka 137 central, ostalih 621 pa služi le lastni

Del prostozračnih transformatorskih naprav razdelilne postaje v Črnučah

porabi. Pogonska sila vseh central znaša 160.210 KS, učinek generatorjev pa 120.027 KW. Vse te centrale so imele skupno 1.279,52 km daljnovodov, 282 km kablovodov, odnosno 1622 km razvodnega omrežja. V l. 1935 je bilo v vseh teh centralah porabljenih 185.291.984 KWh, od katerih je šlo za lastno porabo 62.705.294 KWh.

Električne centrale, ki se pečajo s prodajo električnega toka privatnikom, so v letu 1935 prodale za koristno uporabo po prijavljenih podatkih 122,586.592 KWh. Od tega odpade na:

Kranjske deželne elektrarne	8.171.545 KWh
Elektrarno Falo	105,810.000 „
Od tega pri Fali prodanega toka je pa porabila	
tovarna dušika v Rušah ca.	60,660.000 „
Maribor	17,450.000 „
Trbov. prem. družba ca.	20,200.000 „
tako, da je odpadlo na posamezne kraje in ostalo	
industrijo, ki dobiva tok od Fale, le	5,500.000 „

Dočim je še v početku leta 1936 izgledalo, da bodo dosedanje banovinske elektrarne v zvezi z elektrarno v Velenju zadoščale še nekaj let vsem potrebam po električnem toku v banovini, je predvsem dolgotrajna suša pred božičem pokazala, da bo treba čimprej misliti na to, da se zgradi kmalu kaka nova, ali poveča obstoječa centrala v Velenju, če se hoče zadostiti vsem nastalim in novim potrebam po električni energiji v krajih, ki se želijo priključiti na banovinsko omrežje. Skupno s kako večjo indu-

strijo bi se mogla zgraditi nova električna centrala v Mostah ali pa centrala na Savi v Medvodah.

Tudi elektrarna Fala, ki je sicer zgrajena za 36.000 KW, ni mogla v tem času zadostiti potrebam svojih konsumentov, ker se je zaradi izredno nizke vode na Dravi zmanjšala njena kapaciteta pod 10.000 KW in ji je morala priti na pomoč elektrarna v Trbovljah.

V posesti banovine so danes naslednje elektrarne:

1. vodna centrala v Završnici pri Žirovnici (2.500 KW), ki je zvezana z direktnim daljnovodom z razdelilno postajo v Črnučah;

2. vodna centrala v Bohinju (250 KW), lokalnega značaja, služi za oskrbo bohinjske kotline;

3. vodna centrala v Zagradcu (215 KW), spojena z banovinskim električnim omrežjem;

4. vodna centrala v Žireh (415 KW), spojena z banovinskim električnim omrežjem preko daljnovoda Vrhnika-Črnuče;

5. dve mali kalorični centrali, in sicer ena v Kočevju (65 KW), ki služi za rezervo, predvsem za potrebe mestnega vodovoda za primer motenj na daljnovodu Črnuče-Kočevje, in centrala v Dol. Lendavi (ca. 50 KW), ki jo je banovina prevzela v namen sanacije ondotne električne gospodarske družbe. Za oskrbo Lendave potrebno električno energijo dobivajo KDE iz sosednega rudnika Peklenica.

6. kalorična centrala v drž. rudniku v Velenju (7.250 KW);

7. v zvezi z banovinskim omrežjem, tako da morejo prevzeti od KDE rezervno odnosno oddajati svojo odvišno energijo, so sledeče elektrarne: mestna elektrarna v Ljubljani, vodna centrala v Tacnu, elektrarna Jugočeške v Kranju, elektrarne KID na Jesenicah, elektrarna Mayr & Co. v Kranju, elektrarna Zabret & Co. v Britofu, elektrarna drž. rudnika v Zabukovici. Rezervni tok dobiva od KDE tudi združna elektrarna v Mengšu in po potrebi tudi električno industrijsko podjetje v Št. Petru v Savinjski dolini.

Elektrarna Fala in z njo elektrarna Trboveljske premogokopne družbe niso še spojene z banovinskim električnim omrežjem. Toda tudi s to elektrarno se bo prej ali slej dosegel sporazum v namen sodelovanja pri nadaljnji elektrifikaciji, če se bodo ta podjetja prilagodila težnjam banovinske elektrifikacijske politike.

(Dalje sledi.)

Pristopite

k Županski zvezi in prijavite v članstvo tudi svojo občino! — Prosimo, poravnajte po možnosti članarino takoj, ko boste imeli odobren občinski proračun.

Občinski proračuni za leto 1937/38.

(Konec.)

V prvi vrsti se morajo kriti izdatki z lastnimi dohodki, to so dohodki od občinske imovine in od podjetij, nadalje z občinskimi taksami in trošarinami. Razliko, ki se pokaže po ugotovitvi teh dohodkov, je kriti z občinsko doklado na državne neposredne davke.

Od občinskih trošarin na alkoholne pijače je maksimirana obč. trošarina od vina, in sicer v podeželskih občinah na 100 Din od 100 l, v trških in mestnih občinah pa na 150 Din od 100 l, ter občinska trošarina od špirta in žganja brez razlike, kakšna je občina, na 5 Din od hektolitrske stopnje alkohola.

Nekatere občine so uvedle tudi obč. trošarino na tovarniške izdelke obleke in obutve. Minister za finance je odredil, da sme ta obč. trošarina znašati največ od obutve 5% in od obleke 3% prodajne vrednosti.

Občinske takse so razvidne iz proračunske tiskovine. Odobrujejo se vsako leto na novo. Meja, v kateri se sme gibati višina teh taks, je razvidna iz uredbe o pobiranju obč. taks v območju ljubljanske in mariborske oblasti, ki je še sedaj v veljavi in ki je izšla v »Samoupravi« l. 1929, št. 3 in 9.

Občine smejo pobirati samo one takse, ki so odobrene v obč. proračunu. Največkrat se pobirajo brez odobritve takse od mesogleda, od oglada mrličev, od oglada živali pred izdajo živ. potnega lista in za izdajo živ. potnega lista, ki jih obdržijo pobiratelji za svoj trud in jih niti ne odvedejo v obč. blagajno. Takšno postopanje je nepravilno in nedopustno. Tudi za takšne takse si je priskrbeti odobrenje nadzornega oblastva, pobrane takse pa se morajo vedno odvesti v obč. blagajno, četudi jih dobijo pobiratelji pozneje deloma povrnjene za svoj trud.

Takse od izdanih živinskih potnih listov, ki jih predvideva pravilnik o ustanovitvi in o upravljanju banov, živinorejskega sklada, kakor tudi takse, ki jih predvideva pravilnik o posesti psov in pasjem davku, smejo občine do nadaljnjega rabiti za svoje proračunske potrebščine. Morajo pa izključno s temi taksami kriti izdatke za živinozdravnika, živinooglednika, izdajatelja živinskih potnih listov, konjača v part. 1/5 izdatkov, mrliškega oglednika in mesoglednika v part. 1/6, upravitelja obč. klavnice v part. 1/9 in mrhovišča v part. 11/5.

Za vsakega psa-čuvaja morajo občine pobirati takso po 10 Din. Oprostitve ni. Pes-čuvaj je tisti, ki je stalno na verigi na samotnem posestvu. Kdo je pes-čuvaj ali nečuvaj, odloči obč. uprava pri sestavi proračuna. Odločbo obč. uprave o določitvi luksuznih, lovskih, pastirskih, mesarskih in psov-čuvajev je razglasiti in imajo posestniki psov po čl. 13. pravilnika za izvrševanje občinskega proračuna možnost ugovora v roku 8 dni, ki ga more občinska uprava uvaževati ali, ako ga ne uvažuje, pred-

ložiti obč. odboru. Proti odločbi občinskega odbora je dopustna pritožba v roku 15 dni na okrajno načelstvo.

V partiji 5/29 je v proračunski tiskovini predviden dohodek od prenočevanja tujcev (od vsake postelje) po posebnem pravilniku. Občine, ki to takso pobirajo, morajo te dohodke porabiti izključno za pospeševanje tujskega prometa. Dohodke in izdatke je izkazati v posebnem proračunu. Dokler niso sestavljeni krajevni turistični odbori, ki so predvideni v pravilniku o sestavi in delovanju kraj. turist. odborov, kontrolirajo uporabo tujskoprometne davščine posebni režijski odbori, ki so v posameznih turističnih krajih postavljeni na osnovi § 27. zakona o banski upravi iz zastopnika občine, cestne uprave in tujskoprometnega ali olupševalnega društva. Ni dopustno uporabljati tujskoprometno davščino brez sodelovanja režijskega odbora.

Največ obč. proračunov je bilo ta leta nestvarnih zaradi tega, ker so nekatere občine vnesle v partijo 5/1 dohodke neizterjanih doklad, niso pa v isti višini predvidele v part. 9/2 izdatkov neporavnanih obveznosti, ki so nastale edino zaradi tega, ker niso bile pobrane vse proračunane doklade. Neizterjane doklade se morajo v prvi vrsti porabiti za kritje obvez iz prejšnjih let, šele če bi teh ne bilo in če bi davčna uprava lahko vnaprej zasigurala, da bo poleg rednih doklad, izkazanih v partiji 1/1, nakazala še neizterjane doklade prejšnjih let, edino takrat bi se smele te doklade porabiti za kritje tekočih potreb.

Ravno tako se morajo porabiti po § 93. z. o. letni prebitki predvsem za plačilo obveznosti iz prejšnjih let, le če bi teh ne bilo, bi se smeli ti prebitki porabiti za kritje tekočih izdatkov. V proračunu za l. 1937/38 sme biti izkazan prebitek l. 1935/36, ker le-ta je bil znan ob sestavi proračuna za l. 1937/38, to pa samo takrat, če še ni bil porabljen za kritje prekoračenj med proračunskim letos 1936/37.

Ko je občinska uprava določila višino doklade in z njo uravnovesila proračun, mora po § 96. z. o. izdelani osnutek proračuna razgrniti na občni vpogled občinstvu skozi dobo 5 dni in to na krajevno običajni način razglasiti. Proračun mora biti razgrnjen polnih 5 dni. N. pr. če je bil razglas nabit v ponedeljek, se sme vršiti proračunska seja obč. odbora šele prihodnjo nedeljo. Vsak občan in vsak, ki plačuje neposredni davek, ima pravico, v dobi 5 dni vlagati proti osnutku proračuna pripombe, ki se kolkujejo samo s 5 Din po tarif. post. 1. taks. zakona in ne po tarif. post. 6. t. z. z 20 Din, kakor je predpisano za pritožbe. O vloženi pripombah mora odločati obč. odbor in to zabeležiti v sejni zapisnik.

Po končani proračunski seji je vse proračunske tiskovine izpolniti ustrezno predtiskanemu besedilu. Paziti je, da bodo posamezne strani prorač. tiskovine pravilno seštete in izpolnjene vse kolone od 4 do 8.

Proračun občine, ubožnega sklada in pravilnik za izvajanje proračuna je predložiti okrajnemu načelstvu v 4 izvodih, ostale

tiskovine pa v 1 izvodu. Pod tek. št. 9 je predložiti vse šolske proračune »A« v 2 izvodih, pod št. 10 v 1 izvodu zadnji odobreni letni zaključek.

V pojasnilih k proračunu je vsako zvišanje ali znižanje proračunskih postavk pojasniti in utemeljiti, ker bi se drugače lahko zgodilo, da bi banska uprava pri pregledovanju in odobravanju proračunov kako važno in potrebno postavko, ki ni bila utemeljena, znižala ali celo črtala.

Vse proračune do 200% odobrava banska uprava, proračune nad 200% pa ministrstvo financ. Pričakovati je, da bodo proračuni za l. 1937/38 v naši banovini v ogromni večini izpod 100%.

Iz občin

Prejeli smo naslednji dopis g. župana I. R., ki se je prvi oglasil k besedi.

Na županskem tečaju sem slišal, da bi naj tudi župani pisali v »Samoupravo« in povedali, če imajo kakšno stvar, s katero niso zadovoljni. Jaz sem letos najbolj nezadovoljen s šolsko doklado in z menoj najbrž še marsikak župan. Mislili smo, da bomo razbremenjeni z novo naredbo, s katero je prevzela banovina večji del šolskih prispevkov, ko pa smo pri nas sestavljali proračun za leto 1937/38, pa vidim, da nismo prav nič razbremenjeni, pač pa so se skupne doklade zvišale. Samo pogledajte! Naša občina je morala plačevati lansko leto za šole 26.981 din, letos pa je prispevek znižan na 7.569 din, razlika znaša torej 19.412 din. Ker znaša naš davčni predpis 72.325 din, pomeni razlika 26%. Občina ni mogla znižati proračuna za 26%, ampak samo za 15%; znatno je letos znižan davčni predpis, poleg tega pa je bilo treba še zvišati nekatere izdatke, tako na primer ubožne podpore, ker je vedno več revežev v naši občini, znižati pa ni bilo mogoče ničesar, saj smo morali proračun zadnja leta venomer nižati, tako da je sedaj dosežena skrajna meja.

Če bi bila banovina zvišala šolsko doklado na primer za 20%, bi še šlo in bi bile občine s tem še zadovoljne, zdaj pa ko je zvišana doklada na 35%, pa pomeni to za veliko občin novo obremenitev. Zelo pogrešno in krivično se mi zdi, da so se izločile pri tem mestne občine, ki predstavljajo največjo davčno podlago. Če bi se še pritegnile te k plačilu, pa bi se dalo doklado zvišati za 20% namesto za 35%. To je moje mnenje. Če so drugi župani s to uredbo bolj zadovoljni, pa se naj oglasijo.

Imate prav. Tudi mnogi drugi župani so že izrazili svoje nezadovoljstvo z novo ureditvijo kritja šolskih bremen, nekateri celo prav ostro, kakor da bi bilo vse skupaj zgrešeno. Tako hudo sicer ne bo; namen je bil gotovo dober. Ko bodo pri banski upravi

občinski proračuni za leto 1957/58 rešeni, se bo dobil pravi pregled čez stvarino in se bo moglo statistično dokazati, komu je prišla sprememba v korist in komu v škodo. O tem bo »Samouprava« takoj poročala.

Zaenkrat naj vas potolaži vest, da se je prvotno na 35% določena banovinska posebna doklada med tem znižala na 26%, kar bo večini neugodno prizadetih občin znosno. Uredništvo.

Iz upravnega sodstva

Prenos lastninske pravice od upravne na šolsko občino za zgradbo, ki služi za učiteljska stanovanja.

Občinski odbor v Z. je sklenil, da ne dovoli prenosa lastninske pravice hiše in pripadajoče zemljiške parcele, ki služita šolskim namenom, na ime šolske občine Sv. Št. Okrajno načelstvo je sklep zadržalo od izvršitve, češ da nasprotuje §§ 23 in 29 zakona o narodnih šolah. Občina Z. se je zoper to pritožila, češ da omenjeno zgradbo potrebuje ona sama, šolski občini pa da ni potrebna, ker je zgrajena nova šola, v kateri da je dovolj prostora tudi za učiteljska stanovanja, samo preurediti se mora del poslopja v ta namen, dalje da je pri novi šoli tudi vrt, ki zadostuje šolskim potrebam, zaradi česar šolska občina tudi omenjene parcele ne rabi. Kr. banska uprava je odločbo okrajnega načelstva odstopila upravnemu sodišču v Celju, ki je z odločbo opr. št. R. I/36-4 pritožbo občine zavrnilo. Svojo odločbo je utemeljilo nastopno:

Po § 22 zakona o narodnih šolah je upravna občina dolžna dati potrebno zemljišče za šolo, šolsko dvorišče, igrališče, zemljišče za praktični kmetijski pouk, učiteljski vrt in za učiteljska stanovanja. Po § 29 istega zakona mora imeti vsaka šola poleg upraviteljevega stanovanja blizu šolskega poslopja še toliko predpisnih stanovanj za učitelje, kolikor je posebnih oddelkov, kakor tudi stanovanje za enega slugo. Po § 37 istega zakona sestavljajo imovino šolske občine med drugim vsa šolska poslopja in celokupna nepremična šolska imovina in po § 59 tega zakona se mora šolska občina na vso šolsko nepremično imovino vknjižiti.

Iz teh predpisov izhaja, da poslopja in zemljišča, ki služijo za stanovanja učiteljev in za druge šolske namene, sestavljajo imovino šolske občine in se kot taka morajo vknjižiti na njeno ime. V predmetnem primeru gre za poslopje, ki služi za učiteljska stanovanja in za parcelo, ki služi kot sadovnjak, vse to že od leta 1877, česar tudi pritožba ne osporava. Z ozirom na to stanje stvari je jasno, da predmetni nepremičnini tvorita del imovine šolske občine in da se kot taki morata vknjižiti na šolsko občino. Kar se tiče trditve pritožbe, da bi se potrebna učiteljska stanovanja lahko uredila v novem šolskem posloplju, je okrajno načelstvo ugotovilo, da šolsko poslopje nima nikakih prostorov za učiteljska stanovanja na razpolago, ker je v njem prostora le za štiri učilnice in za eno sobo za pisarno.

Potemtakem je sklep občinskega odbora občine Z., da zgoraj navedenih nepremičnin ne odstopi v last krajevni šolski občini Sv. Št. in da ne dovoli, da se te knjižijo na njeno ime, v nasprotju z določili zakona o narodnih šolah, pritožba občine pa je neosnovana.

Pristojnost za odločanje o učiteljskih stanarinah.

Na tožbo šolskega upravitelja M. A. v Š. v zadevi stanarine, ki mu je bila od upravnih oblastev priznana prenizko, je državni svet v Beogradu z razsodbo br. 17020/36 z dne 20. oktobra 1936 izrekel med drugim naslednje:

Tožitelj je bil zahteval izplačilo stanarine od krajevnega šolskega odbora. Ta je tudi izdal zadevno prvostopno odločbo, v drugi stopnji pa je odločil okrajni načelnik. Toda z ozirom na predpise §§ 22, 29 in 175 zakona

o narodnih šolah, je bila pristojna za odločanje v tej stvari v prvi stopnji upravna občina, ne pa krajevni šolski odbor; ta samo skrbi, da upravna občina točno izpolnjuje dolžnosti, ki so ji po zakonu o narodnih šolah naložene, ter sestavlja letni šolski proračun (točki 1 in 2 § 127). Ker torej prvostopna odločba ni bila izdana od pristojnega oblastva, je ves postopek ničen.

Uprašanja in odgovori

7. Kvalifikacija za mesto občinskega tajnika.

Ali more občinski tajnik s petletno službeno prakso, ki ima le dva razreda srednje oziroma njej enake strokovne šole, prositi za službeno mesto, za katero se zahtevajo najmanj štirje razredi srednje ali njej enake strokovne šole? — P.

Odgovor: Petletna občinska praksa ne more nadomeščati manjkajoče šolske izobrazbe. Pač pa more uslužbenec prositi za spregled kvalifikacije, ki ga podeljuje ban (čl. 152. uredbe o obč. uslužbencih).

8. Pisarniško poslovanje.

Kje so izšli predpisi, po katerih bi bilo urejeno pisarniško poslovanje v občinah? — Obč. Sl.

Odgovor: Številne uradne revizije, ki jih je izvršila kr. banska uprava po svojih revizijskih organih, vedno in vedno ugotavljajo, da je pisarniško poslovanje v mnogih naših podeželskih občinah zelo pomanjkljivo in neenotno. Res je, da imamo ponekod mlade, neizkušene tajnike, ki še niso imeli prilike, ogledati si večjo, dobro urejeno pisarno. Pri teh je razumljivo, da ne more biti njihovo poslovanje vzorno. Pa tudi starejši tajniki ne vršijo pisarniških poslov enotno. Pravijo, da ni predpisov.

Pisarniških predpisov, ki bi bili namenjeni izključno našim občinskim tajnikom, do sedaj res nimamo. Pomagati si moramo zaenkrat s »Poslovníkom za obč. upravna oblastva« (»Sl. list«, št. 79 ex 1931). Občine, ki niso obč. upravna oblastva prve stopnje, morajo postopati glede na svoje razmere in potrebe ustrezno predpisom tega pravilnika. Bo pa treba poskrbeti, da bodo dobile tudi občine svoj poslovnik za pisarniško poslovanje. Dokler ni teh predpisov, svetujemo, da si tajniki ogledajo imenovani poslovnik v št. 79 »Služb. lista« iz l. 1931 in uravnajo svoje poslovanje po teh predpisih. Da pa bodo mogli vršiti župani kontrolo nad obč. uslužbenci (§ 84. z. o.), je nujno potrebno, da se tudi ti seznanijo s predpisi tega poslovnika.

9. Uničevanje kolkov na pobotnicah in računih.

Občina si zaradi pomanjkanja sredstev še ni nabavila zumbe. — Ali je dovoljeno uničiti kolke na pobotnicah in računih z občinskim žigom? — Obč. K.

Odgovor: To vprašanje je kr. banska uprava uredila z okrožnico z dne 15. februarja 1936 II. No. 30.489/l. Kakor je videti, je ostala ta okrožnica pri nekaterih občinah neopazena in se izdana navodila ne izvajajo. Koleki se lepijo na praznem prostoru prve strani, in sicer na vrhu, uničujejo se pa z zumbo v obliki križa ter z občinskim pečatom. Ako občina nima zumbe in nima kredita za nabavo iste, naj kolek uniči vsaj z občinskim pečatom in z opravično številko spisa. Poskrbi pa naj, da se zumba čimprej nabavi.

Občine, ki se teh navodil ne držijo in kolekov pravilno ne lepijo in ne uničujejo, lahko zapadejo občutni kazni, ki jo za to določa čl. 56. taks. zakona.

10. Ubožna oskrba za nezakonsko mater.

V našo občino je pristojna 28 let stara, malo slabotna, sicer pa zdrava F. K., ki ima eno leto starega nezakonskega otroka. Stanovala je do zadnjega

v občini R. pri svoji materi, katera ima malo stanovanje in jo vzdržuje za silo njen brat. Sedaj pa se je F. K. od matere odselila in si najela lastno stanovanje (sobico) in zahteva, da naj naša občina njo in otroka vzdržuje. Dobila bi bila lahko poselsko službo, pa jo je odklonila, češ da je otrok potreben stalne nege, ki mu jo v službi ne bi mogla dati, materi pa otroka ne more pustiti, ker je mati stara čez 60 let in preslabotna, da bi se mogla z njim pečati. Nezakonski oče otroka je neznanega bivališča in so bile vse poizvedbe brezuspešne. — Prosimo pojasnila, ali smo po zakonu dolžni vzdrževati F. K. in njenega otroka. Naša občina je revna in z ubožci preobložena.

Obč. Z.

Odgovor: Po v našem ubožnem zakonu jasno izraženem načelu je občina dolžna prevzeti oskrbo občana šele v trenutku, ko je ta izčrpal vse možnosti, da se vzdržuje z lastnimi sredstvi. Ker je vaša občina revna, vam svetujemo previdnost. Predvsem naprosite okrajno načelstvo, da ugotovi po orožništvu, ali stara mati res ne bi mogla otroka oskrbovati sama. V negativnem primeru boste morali otroka dati drugam v oskrbo; kajti zanj bo pač morala skrbeti domovinska občina, ako nima niti mati niti stara mati sredstev za to. Odklonite pa lahko vzdrževanje nezakonske matere, ker je ta odklonila ponudeno ji službo iz razloga, ki najbrž ni tehten, ali vsaj ne bo več držal, čim se odda otrok drugam v oskrbo.

11. Priposestvanje domovinstva; vpliv javne ubožne oskrbe.

Na teritoriju tukajšnje občine živi že 9 let revna družina B., katera je dosedaj še pristojna v občino P. Ker je pa ta družina jako revna, ji plačuje občina P. mesečno najemnino po 50 din. Lastnik hiše, kjer je ta družina nastanjena, je napravil z občino P. v oktobru leta 1956 najemno pogodbo za dobo treh let; sedaj noče iste razveljaviti in je zadovoljen, da dobiva od občine P. mesečno po 50 din. Bati se je, da bo ta družina že letos izpolnila 10 let bivanja v tukajšnji občini in zaradi tega padla nam v breme. — Prosimo pojasnila, kako se omenjene družine iznebiti. — Obč. Sv. P.

Odgovor: Družine se boste težko znebili. Tudi če bi bila najemninska pogodba enostransko odpovedljiva — iz vprašanja sklepamo, da ni — in če bi hišni lastnik ali občina P. hotela odpovedati, vam bi družina najbrž ostala v občini. Izgnati je ne smete, tudi za izgon po okrajnem načelstvu najbrž ni zakonitega povoda, za priposestvanje domovinstva v 10 letnem roku po zadnjem odst. § 17 zakona o občinah pa dejstvo, da je družina že v tem roku vživala javno ubožno oskrbo, ne prihaja v poštev. Članstvo občine je pridobljeno, če je bila družina v vaši občini stalno nastanjena, je bivala v njej neprekinjeno 10 let ter je vživala (namreč družinski oče) ves ta čas častne pravice in ni v sodni preiskavi ali pod obtožbo za dejanja, ki imajo za posledico izgubo častnih pravic. — Nasveta, kako se znebiti družine na nesocialen način, vam ne moremo dati.

12. Dnevnice za službena potovanja občinskih uslužbencev.

Prosimo pojasnila, kako naj občina plačuje dnevnicе uslužbencem za njihova službena potovanja, na primer za uradni pot k glavarstvu v K., koliko za ves dan, koliko za pol dneva, koliko za v L. in koliko za v C. Občina dosedaj ni imela zadeve fiksno urejene, ampak se je plačevalo, kolikor je pač naneslo. Radi bi pa vedeli to točno. — Obč. R.

Odgovor: Po čl. 55 uredbe o občinskih uslužbencih pripada občinskim uslužbencem povračilo stroškov za službena potovanja po pravilniku, ki ga sklene občinski odbor. Dotlej naj se določijo dnevnicе po uvidevnosti, upoštevaje šolsko izobrazbo uslužbenca, službena leta in razdaljo. Za državne uslužbence je zadeva urejena v uredbi o povračilu potnih in selitvenih stroškov (Službeni list z dne 16. jan. 1952, št. 46/4), vendar se opozarja na to, da so bile dnevnicе, določene v čl. 6 te uredbe, naknadno za deset odstotkov znižane.

Poravnajte naročnino za „Samoupravo“!

Izravnava bremen med občino bivališča in občino zaposlitve. Čimbolj je država ali poedina njena pokrajina gospodarsko razvita, tembolj se pojavlja v njej potreba po izravnavi bremen med okoliškimi občinami na eni, in občino, ki je sedež trgovine, obrti in industrije, na drugi strani. V tej občini, največkrat mestu ali trgu, ki je obenem tudi prometni center večjega okoliša, je nakopičena vsa velika davčna moč trgovine in industrije, v okoliških občinah pa je naseljeno v tej industriji zaposleno delavstvo, ki je ali že tam doma, ali pa v centru ni našlo prostora ali zadosti cenениh stanovanj in stavbišč za naselitev. To delavstvo ustvarja davčno moč industrije in koristi ž njo občini zaposlitve, obremenjuje pa s šolstvom, ubožnim skrbstvom itd. le domačo občino, ki ji zaradi svoje malenkostne lastne davčne moči ne more ničesar dati. Tako ima od industrije ena občina dohodke, druga pa izdatke.

To neskladnost, ki se pojavlja tu v ostrejši, tam v milejši obliki, ter potrebo izravnave čutimo močno tudi že v dravski banovini. Naš občinski zakon, zgrajen za priproste prilike agrarne države, odpove tu popolnoma, dopolnilnih zakonov pa nimamo. Pomagati si moremo pač s spojitvijo prizadetih občin v eno samo občino — opisana krivica je glavni argument za inkorporacijo okolice mestom — povsod pa popolna združitev občin ni na mestu. Okoliško prebivalstvo zadenejo v združeni občini lahko druge krivice, ki se ne dajo tako lahko izravnati; tudi utegne pri širokih priključitvah priti skupaj prebivalstvo s tako različnimi interesi, da so stalna trenja neizogibna. V industrijsko močnejše razvitih državah je urejeno to vprašanje s posebnimi, elastičnimi predpisi.

Nemčija je izravnavo bremen, ki jo pozna že njen stari zakon o občinskih davčninah, letos na novo uredila. Po starem zakonu je mogla občina bivališča zahtevati od občine obratovališča poseben izravnalni prispevek, odmerjen po višjih stroških, ki jih je s tam zaposlenimi delojemalci imela. Višino teh višjih stroškov je morala dokazati, kar je bilo često težko in ji včasih ni prineslo zaželjenih uspehov. Z novim davčnim zakonom, ki je stopil s 1. aprilom t. l. v veljavo, je izravnavanje bistveno izpremenjeno in postopek poenostavljen. Danes zadošča dokaz, da je zaposlenih najmanj deset občanov v obrtnemu davku podvrženih podjetjih tuje občine ter da pobira občina bivališča izvestno minimalno občinsko doklado, na primer vsaj 75 odstotkov doklade, ki jo pobira občina zaposlitve. Ako sta dve občini v medsebojnem razmerju tako občini bivališča kakor občini zaposlitve, se more prispevek zahtevati le za razliko v številu delojemalcev, n. pr.: iz občine A je zaposlenih v občini B 120 delojemalcev, iz občine B pa v občini A 90; občina A sme zahtevati izravnalni prispevek za 30 delojemalcev. Višina prispevka se določa po donosu, ki bi ga dala povprečna dokladna stopnja obeh občin od obrtnega davka, predpisana v občini obratovališča, deljenemu z dvema in s skupnim številom njenega delavstva, n. pr.: občina A zahteva od občine B za leto 1937/38 izravnalni prispevek za 100 tam zaposlenih delavcev. Predpis obrtnega davka v občini B je 300.000 din, doklada na obrtni davek v občini B 300%, v občini A 400%, povprečje torej 350%. Preračunani dohodek bi znašal $300.000 : 300 \times 350 = 350.000$, polovica od tega 175.000; ako je v občini B vsega skupaj 1000 delojemalcev, znaša povprečje za enega 175, za 100 delavcev torej 17.500 din, ki jih mora občina B dati občini A kot izravnalni prispevek.

V Češkoslovaški more po zakonu o občinskih financah občina bivališča zahtevati neposredno od podjetja samega poseben prispevek k stroškom, ki jih ima z v podjetju zaposlenimi delojemalci. Pogoj za zahtevek je, da je zaposlena v podjetju najmanj ena desetina prebivalstva dotične okoliške občine, vsaj pa 200 oseb (vštevši družinske člane), dalje da gre za veliko podjetje, to je podjetje, ki zaposluje najmanj 200 delavcev, in da sta občini teritorialni mejašnji ali da je podjetje zgradilo v okoliški občini kolonijo za nastanitev svojega delavstva. Višina prispevka

se ugotovi po dejanskih stroških, ki jih ima občina bivališča z dotičnim delavstvom za prosveto, zdravstvo, komunikacije, socialno skrbstvo in policijo, in ki jih sicer ne bi imela. Občina jih mora dokazati. — Tukaj prav za prav ne gre za izravnavo bremen med dvema občinama, temveč za poseben prispevek, kakršnega zahteva od podjetja lahko tudi občina, v kateri ima podjetje svoj obrat. Vendar pa tudi tukaj dobi okoliška občina nadomestilo za stroške, ki jih ima z v tuji občini zaposlenimi in tam svoj »davek« puščajočimi občani.

O vinogradniški krizi in o vplivu vinske trošarine na njo razpravlja v januarški številki »Naše Samouprave« (Belgrad) urednik lista, višji inšpektor v ministrstvu financ Radovan M. Drašković. Dve sredstvi sta, pravi pisec, ki bi po mnenju vinogradnikov odpravili vinsko krizo: izločitev posredovalcev med producentom in konsumentom in odprava vseh trošarin na vino. Z izločitvijo posredovalca bi pripadel njegov veliki zaslužek vinogradniku in mu dvignil ceno, z odpravo trošarin pa bi dobil konsument pijačo cenejšo za najmanj toliko, kolikor znašajo trošarine. Prvo navedeno sredstvo je izključeno; vino je po svoji naravi tako, da brez posredovalca ne more do potrošnika, ker si ga more le malokdo nabavljati v primernih množinah direktno od vinogradnika. Tudi drugo sredstvo je izključeno, kar izvaja pisec iz naslednjega razmotrivanja:

Ne glede na to, da trošarina v višini 0,50 ali 1 din ali tudi 1,50 din pri potrošniku ne igra velike vloge in zato ne more bistveno vplivati na konsum, je dokazano, da še nobeno znižanje trošarine ni prišlo v dobro ne proizvajalcu ne potrošniku, temveč vedno le posredovalcu, ki si je umel z diferenco zvišati svoj dobiček. Če se je trošarina zvišala, je posredovalec detajlno ceno dvignil preko zvišane trošarinske stopnje, če se je znižala, je ostala cena vinu ista. To se je zgodilo tako leta 1952 povodom ukinitve državne trošarine kakor leta 1951 povodom znižanja trošarinske stopnje od 1.— na 0,50 din. Cena vinu se v obeh primerih ni spremenila ne za vinogradnika ne za konsumenta. To bi se zgodilo brez dvoma tudi v primeru, če se trošarina popolnoma odpravi, in to tem bolj, ker je sistem pobiranja trošarin danes tak, da vinogradnika sploh ne tangira, zaradi česar je uspeh pobiranja že na sebi zelo majhen. Tako je bilo na primer leta 1955 pobrane banovinske trošarine, ki je znašala v vsej državi 1 din od litra (v primorski in dunavski banovini 0,50 din), 50 milijonov din, dočim je bilo po podatkih kmetijske statistike produciranih v tistem letu 541.781.000 l vina. Res je nekaj tega vina ostalo neprodanega in nekaj se ga je porabilo za dom, vendar pa preseneča velika razlika med 50 milijoni dinarjev in 500 milijoni litrov, tako da je gotovo, da je zatrošarinjenju ušla zelo velika množina vina. Izključeno je torej, da bi mogli vinogradniki event. odpravo trošarine beležiti v svojo korist. Položaj bi bil ugodnejši, če bi se sistem pobiranja reformiral tako, da niti en liter vina ne bi mogel zatrošarinjenju uiti; toda taki reformi, ki bi morala uvesti seveda strogo kontrolo proizvodnje, se upirajo vprav vinogradniki sami.

Odpravi trošarine nasprotujejo tudi fiskalni razlogi, ker danes nobena samoupravna edinica ne bi več mogla najti nadomestila za ta dohodek, dalje zdravstveni, socialni, kulturni in moralni razlogi, ker je vino končno le luksuzni artikel, povrh tega še vsestransko škodljiv. Vinogradnike zadene pač poleg nesreč, ki so jim danes izpostavljeni tudi drugi stanovi, še nesreča, da proizvajajo predmet, ki po vsem svetu načelno in prvenstveno služi za fiskalni vir dohodkov.

Edini izhod iz krize vidi pisec v izvozu vina. Izvoz pa otežuje pomanjkljiva organizacija našega vinogradništva in slaba kvaliteta naših vin, plod primitivnih proizvajalnih metod. Potom dobro razvitega zadružništva bi mogli vinogradniki dvigniti kvaliteto svojih vin ter jih na inozemskih tržiščih boljše plasirati, pri čemer bi jim gotovo pomagala tudi država, kakor pomaga pri izvozu žita in drugih kmetijskih pridelkov.

Priporočamo nabavo Šivic-Znidaršičeve knjige: **Zakon o lovu** (vezana 76 din, v kartonu 64 din).

Iz Županske zveze

Izredni občni zbor Županske zveze.

V smislu § 8 pravil Županske zveze sklicujemo po sklepu ustanovnega občnega zbora z dne 29. decembra 1936 izredni občni zbor Županske zveze na petek, dne 16. aprila t. l., ob 10. uri dopoldne v Frančiškanski dvorani v Ljubljani, Frančiškanska ulica.

Dnevni red:

1. Poročilo odbora:
 - a) načelnika
 - b) tajnika
 - c) blagajnika
2. Poročilo preglednikov računov
3. Sprememba društvenih pravil
4. Predlogi in nasveti
5. Slučajnosti.

Na občnem zboru smejo glasovati samo redni člani. Za občino glasuje po § 4 društvenih pravil župan ali njegov namestnik, katerega pooblasti župan.

Kdor hoče staviti na občnem zboru spreminjevalni predlog glede društvenih pravil ali kak drug poseben predlog, ga mora naznaniti osem dni prej pismeno tajništvu Županske zveze v Ljubljani, palača Vzajemne zavarovalnice.

Zaradi velike važnosti tega izrednega občnega zbora vabimo vse člane Županske zveze, da se ga polnoštevilno udeležijo.

Za znižano voznino je zaproseno. O rešitvi, ki bo najbrž ugodna, vas bomo obvestili po dnevnem časopisju.

Tajnik:

Strnad Jože, l. r.

Načelnik:

Nande Novak, l. r.

ZUPANSKI TEČAJI

V času od 18. februarja do 20. marca je priredila Županska zveza županske tečaje za vse okraje po sledečem vrstnem redu: 18. februarja v Kamniku za kamniški okraj; 20. februarja v Litiji za litijski okraj; 22. februarja v Krškem za krški in brežiški okraj; 25. februarja v Celju za celjski, laški in gornjegrajski okraj in za oni del konjiškega okraja, kateremu je polj prikladna udeležba v Celju kakor v Mariboru; 2. marca v Mariboru za oba mariborska okraja in za del konjiškega okraja; 3. marca v Ptujju za ptujski okraj; 4. marca v Ljutomeru za ljutomerski okraj; 8. marca v Murški Soboti za mursko soboški okraj; 9. marca v Dolnji Lendavi za lendavski okraj; 15. marca v Slovenjgradu za slovenjgraški in dravograjski okraj; 17. marca v Novem mestu za novomeški okraj; dne 18. marca v Ribnici za kočevski okraj; 20. marca na Rakeku za logaški okraj, dne 19. marca v Ljubljani za ljubljansko okolico in dne 1. aprila v Črnomlju za Belo krajino.

Nekatere okraje je bilo nujno potrebno za županske tečaje združiti, to pa zaradi kratko odmerjenega časa, da so se mogli tečaji vsaj v glavnem skončati do Velike noči, preden začne poljsko delo in je bila tako omogočena udeležba čimveč obč. funkcionarjem. Drugi razlog za združitev je bil tudi

ta, ker so referenti kralj. banske uprave ravno v tem času najbolj zaposleni z obravnavanjem obč. proračunov.

Na vseh tečajih so predavali po štirje predavatelji, in sicer po dva referenta kralj. ban. uprave o obč. uslužbencih, o obč. proračunih in o blagajniškem poslovanju v občinah, po en sodnik o najaktualnejših vprašanih kmečke zaščite in vojaški referent o vojaških poslih, kolikor jih vršijo občine. Zaradi kratko odmerjenega časa so se morala predavanja sicer precej utesniti, vendar so predavatelji skrbeli, da so dali udeležencem tečajev vsaj glavne smernice v obč. poslih.

Udeležba je bila nadvse zadovoljiva; po podatkih, ki so jih poslale okrajne podružnice, se je udeležilo tečajev nad 1000 županov, obč. odborikov in obč. tajnikov. Po vsakem predavanju se je povsod razvila prav živahna debata, kar je dokaz, da so prisotni lahko in smotrno sledili predavateljem.

Naš naslov: Županska zveza v Ljubljani — palača Vzajemne zavarovalnice, Miklošičeva c. št. 17. Pisma frankirajte!

Uradne ure vsak delavnik od 10 do 14 pri kralj. ban. upravi soba št. 17, od 16 do 18.30 pa v naši pisarni v palači Vzajemne zavarovalnice.

Občinski uslužbenec

Jp. V.

DELO V DRUŠTVU OBČINSKIH USLUŽBENCEV ZA JUŽNI DEL DRAVSKE BANOVINE

Vse delo društvene uprave se je omejilo na program, ki je bil sprejet na zadnjem občnem zboru. Našemu Savezu je uspelo, da je dobil v zagrebških »Novostih« posebno rubriko, ki prinaša članke o našem pokretu.

Razposlali smo poverjenikom in članom društvene uprave na stotine tiskovin, da popišejo vse občinske uslužbence v svojem okolišu. Žal nekateri še danes niso ustregli pozivu, kar nam otežkoča evidenco občinskih uslužbencev. Mnogi se branijo dati podatke o osebnih zadolžitvah. Ti podatki so nam potrebni za povdaranje težkega materialnega položaja, v katerem se nahajamo. Kdor še ni poslal izpolnjenih tiskovin, naj to takoj stori.

V smislu sklepa naše skupščine se morajo na sedežih okrajev in sodišč osnovati krajevne skupine, nekaka okrajna načelstva. Z izjemo par takih skupin, ki so zelo marljive, druge skupine ne delajo, oziroma ponekod še niti niso ustanovljene. Agilni tovariši naj se pobrigajo za ustanovitev! — Sekcija občinskih stražnikov je bila zelo marljiva, potem Zveze je napravila mnogo predstavk na oblastva: da se izvrši enotno uniformiranje, da se izda uredba o izvrševanju policijske službe v podeželskih občinah, dalje da se prizna plačilo za nadurno delo in da se stražniki postavljajo v položaj zvaničnika. Tudi se je ta sekcija borila za priznanje pokojnine.

Društvo je napravilo predstavko na kr. bansko upravo, da občinski tajniki odklanjajo odgovornost za občinske blagajne, dokler sami ne vodijo občinskih blagajn, istotako ne moremo biti odgovorni za pravočasno sestavo proračunov in računov, kajti svojih šefov ne moremo prisiliti, da v nekem terminu izroče občinskim tajnikom knjige ter priloge.

Društvo je dvakrat zaporedoma poslalo deputacijo k g. banu dr. Pucu in mu izročilo obširno spomenico glede uredbe, obiskali smo obkraj tudi g. podbana ter g. načelnika upravnega oddelka. Žal smo takrat prejeli več obljub, kakor se jih je kasneje izpolnilo.

Prosili smo, da se uradno odredi sestanek vseh občinskih uslužbencev vsaj enkrat na mesec na sedežu okraja. Na takih sestankih se bi

obravnavala samo občinska služba. Potoval bi vsak na svoje stroške. Žal je ta pismen predlog ostal brez odgovora. Oblast še ne uvideva, kako važni bi bili taki sestanki, kjer bi uradniki okrajnega načelstva, davčne uprave itd. dajali ustna navodila občinskim uslužbencem, s čimer bi se neprestano izboljševala občinska služba.

Še bivšemu gospodu banu smo istočasno kot vsem banovinskim svetnikom dostavili predlog vzornega osnutka občinskega statuta uslužbencev, kateri predlog je bil deloma upoštevan.

Na prošnjo društva je gospod notranji minister dr. A. Korošec brzojavno ustavil izvrševanje prejšnje, trdosrčne uredbe. Deputacije društva so ponovno osebno izročile gospodu banu dr. M. Natlačenu prošnjo in predlog za novelo naše uredbe. Uspelo nam je v mnogih točkah izboljšati določbe prvotne uredbe.

Predsednik društva je prisostvoval par tečajem Županske zveze v oddaljenih krajih, da se vzdrži stik s stanovskimi tovarišimi in da izvede organizacijo društva.

Društvo je obenem s tovariško organizacijo v Slovenjgradcu izvedlo enoten nastop pri volitvah v banovinski penzijski sklad. Enoten nastop nam je koristil s tem, da smo pokazali slogo. Banovinski penzijski sklad še ni organiziran in doslej ni imel še nobene seje; v smislu nove uredbe bodo izvedene ponovne volitve.

Društvo je prosilo kr. bansko upravo, da se izda pravilnik o dnevnicaх ter potnih stroških občinskiх uslužbencev. Prosili smo dalje, da se smejo vojaških tečajev udeleževati tudi ženske tovarišice. Intervenirali smo v ministrstvu zaradi izterjavanja pogodbenе (namestitvene) takse in tovarišem dostavili formularje pritožb proti tej taksi.

Pogajanja z bivšo Župansko zvezo za ustanovitev našega lastnega glasila so se razbila zaradi prevelikih zahtev zveze. Šele sedanja Županska zveza nam je izkazala naklonjenost, da imamo svoj list.

Društvo je interveniralo zaradi tolmačenja uredbe o znižanju draginjskih doklad, nakar je kr. banska uprava izdala za nas ugodno tolmačenje. Izvršene so bile razne intervencije pri Pokojniškem zavodu. V dneh 8. do 10. oktobra 1936 se je mudila v Belgradu deputacija pomožnih uslužbencev in intervenirala zaradi stanovskih zadev.

Tako društvo kakor Zveza in Savez se borijo že par let za dosego polovičnih voženj po železnicah in ladjah. Žal doslej nismo uspeli. Napravili smo prošnjo za odpravo kuluka za obč. uslužbence žal kakor drugi javni uslužbenci nismo uspeli. Napravili smo predstavo, da se občinski inženjerji ter arhitekti v svojem položaju izenačijo z državnimi inženjerji.

Društvo je stavilo obširne predloge kr. banski upravi za novelizacijo uredbe in za tolmačenje iste ter za vzoren osnutek statuta obč. uslužbencev. Priznavamo, da smo glede tega naleteli na naklonjenost posameznih referentov kr. banske uprave. Enako smo vsem novim bankskim svetnikom dostavili spomenice z našimi predlogi za novelizacijo uredbe, ki sicer ni zadovoljiva, a je vendar mnogo boljša kot stara uredba.

Društvo je izvrševalo številne intervencije v raznih uradih in so intervencije v več slučajih imele uspeh.

Ker nihče od tovarišev ni hotel sprejeti funkcije v disciplinskem sodišču II. st. pri kr. banski upravi, sta začasno prevzela to dolžnost tovariša Guček iz Logateca in Japelj iz Tržiča.

Podrobnosti o društvenem delu bodo podane na občnem zboru društva, ki se vrši 9. maja 1937 na magistratu v Ljubljani. Pričakuje se polnoštevilna udeležba!

Vse občinske tajnike prosimo, da pošljejo tekom par dni točna imena in naslove vseh občinskiх uslužbencev dotične občine. Imena in poklic se bo objavil v našem listu. Prijavite društvu tudi takoj vsako izpremembo. Spoznavajmo se med seboj!

Pisma na društvo frankirajte! Pristopite k društvu!

Pokažimo, da smo složni, enoten nastop nam bo pomagal do izboljšanja položaja!